

Šmarnice 2020

Marjeta Cerar: Največji dar

10. maj: BLAGOSLOV DÓMA

Žana je na svoje prvo srečanje z Marijo pri Polonini družini pripeljala tudi mamico. Polona je videla, da je Žana zelo zares vzela njene besede, da lahko Marijo prosi kar koli in ji bo pomagala. Žana je pri molitvi prosila za svoja očka in mamico, da bi bila spet skupaj in bi spet lahko bili družina. In ta prošnja se ji je kmalu uresničila. Njena starša sta se odločila, da ponovno poskusijo zaživeti kot družina.

Bilo je ob začetku božično-novoletnih počitnic. Ooo, končno malo miru! Tistega dne smo težko pričakovali prvi sveti večer - božični večer. Dan poprej smo postavljali jaslice, ki so bile res lepe. Imele so potoček in kamenčke in travnik. Pastirjem je Maks naredil nova ognjišča in vanje postavil lučko, ki je podobna ognju. Kupili smo nekaj novih ovčk. In za hlevček je očka naredil kozolec. V ozadju so se dvigali hribi. Jaslice so bile res lepe. Pastirje sva razporedili midve z Lučko, Maks in Jaka pa sta postavila ovčke. Kozla sta postavila kar na vrhu hriba in dodala, da to ni kozel ampak gams. Očka nas je vpraša:

»Kateri pastir vam je najbolj všeč?«

Vsak je izbral svojega, očka pa je dodal: »Meni je najbolj všeč Jožef, ker tako skrbno stoji ob Mariji in Jezusu in ju varuje. Zelo rad se zgledujem po njem. In ko ne vem, kaj in kako, ga prosim za pomoč.«

Popoldne, ko sem prišla iz šole, je po hiši že dišalo po potici. Iz radia se je slišala božična glasba in babi je imela na sebi svoj najlepši predpasnik. Naj se ve, da je pri hiši praznik. Ob štirih sem imela vaje za večerno božično igro, ob šestih pa smo jo zaigrali. Kar tri mesece smo vadili zanjo in lepo nam je uspela. Na koncu so nam glasno zaploskali. Po maši smo se doma zbrali ob jaslicah, zmolili veseli del rožnega venca ter z blagoslovljeno vodo in kadilom blagoslovili dom. Najprej smo blagoslovili hišo, nato klet, potem okrog hiše in nato še v hlevu.

»Vse mora biti blagoslovljeno, kar dobro poškrôpi, Maks,« je dejala babica, ko smo šli mimo hleva.

Sledili so še božična večerja, igranje družabnih iger ter branje božične zgodbe. Vsako leto nam jo prebere dedek, tokrat pa je to nalogu dobila Lučka. Ob polnoči smo vsi štirje v jaslice položili Marijo, Jožefa in malega Jezusa ter pritrdrili zvezdo repatico. Ob tem smo prepevali Sveti noč. Babica je zavzdihnila:

»Vsak dojenček v hišo prinese blagoslov in novo življenje.«

Potem se je oglasil Jaka: »Bomo tudi mi imeli še kakšnega dojenčka?«

Očka in mamica sta se samo spogledala in se nasmehnila drug drugemu, rekla pa nista nič.

Božični dan smo preživelvi v kepanju, sankanju in izdelovanju sneženega moža. Ponoči je namreč zapadlo kar nekaj snega. To je bilo veselja! Jaka pa se je spomnil še nečesa. V sneg se je ulegel na hrbet in začel mahati z nogami in rokami.

Ko je vstal, se je v snegu poznal oris angela. Zadovoljno ga je pogledal in dejal:

»Zdaj sem pa nariral tistega angela, ki je pastirjem povedal, da se je rodil Jezus, in jim pokazal pot k njemu.«

Ko je opazoval angela, se je iz kuhinje zaslišal mamin glas:

»Otroci, piškoti in vroča čokolada vas čakajo.«

Hitro smo pospravili vse, kar smo imeli zunaj, in stekli v kuhinjo, da se pogrejemo. Božične praznike imam res rada.

Vem, da vi tole zgodbo poslušate (berete) skoraj sredi poletja, vendar je spomin na sveti večer vedno lep.

Naloga:

Kako vi praznujete božične praznike?